

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 11. julija 2011

o obliki informacij za območja Natura 2000

(notificirano pod dokumentarno številko C(2011) 4892)

(2011/484/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁽¹⁾ ter zlasti drugega pododstavka člena 4(1) Direktive,ob upoštevanju Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic⁽²⁾ in zlasti člena 4(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 3(1) Direktive 92/43/EGS določa, da omrežje Natura 2000 vključuje posebna območja varstva, ki so jih države članice določile na podlagi Direktive Sveta 79/409/EGS⁽³⁾.
- (2) Za vsako območje Natura 2000 morajo biti v določeni obliki predvideni karta območja, ime, lokacija, obseg ter podatki, zbrani na podlagi meril, uporabljenih pri izbiri območja.
- (3) Ta oblika se uporablja za dokumentacijo omrežja Natura 2000.
- (4) Vsebinsko standardnega obrazca Natura 2000 je treba redno posodabljati na podlagi najboljših informacij, ki so na voljo za posamezno območje omrežja, da lahko

Komisija opravlja svojo usklajevalno vlogo in v skladu s členom 9 Direktive 92/43/EGS v rednih časovnih presledkih pregleduje prispevek Nature 2000 k uresničevanju ciljev iz členov 2 in 3 navedene direktive.

- (5) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem odbora, ki je bil ustanovljen v skladu s členom 20 Direktive 92/43/EGS –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Oblika za prenos informacij o omrežju Natura 2000, tj. „standardni obrazec Natura 2000“, je določena v Prilogi.

Člen 2

Odločba Komisije 97/266/ES⁽⁴⁾ se razveljavi.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 11. julija 2011

Za Komisijo
Janez POTOČNIK
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7.

⁽²⁾ UL L 20, 26.1.2010, str. 7.

⁽³⁾ UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 107, 24.4.1997, str. 1.

PRILOGA

NATURA 2000
STANDARDNI OBRAZEC

Direktiva Sveta 2009/147/ES o ohranjanju prosto živečih ptic in Direktiva Sveta 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst

STANDARDNI OBRAZEC

Za posebna območja varstva (POV), predlagana območja, pomembna za Skupnost (pOPS), območja, pomembna za Skupnost (OPS), in posebna ohranitvena območja (POO)

1. OPREDELITEV OBMOČJA

1.1 Tip

1.2 Oznaka območja

--	--	--	--	--	--	--	--

1.3 Ime območja:

--

1.4 Datum prve izpolnitve obrazca

L	L	L	L	M	M

1.5 Datum dopolnitve

L	L	L	L	M	M

1.6 Izpolnil:

Ime/organizacija: .....
Naslov: .....
E-naslov: .....

1.7 Datumi opredelitve in razglasitve/razvrstitve območja

Datum razvrstitve območja med POV:

L	L	L	L	M	M

Nacionalna pravna podlaga za razglasitev POV

--

Datum, ko je bilo območje predlagano kot OPS:

L	L	L	L	M	M

Datum, ko je bilo območje potrjeno kot OPS (*):

L	L	L	L	M	M

Datum razglasitve območja za POO:

L	L	L	L	M	M

Nacionalna pravna podlaga za razglasitev POO:

--

Obrazložitev (**): .....

.....

.....

.....

(*) Neobvezno polje; datum, ko je bilo območje potrjeno kot OPS (datum sprejetja ustreznega seznama Unije), dokumentira GD za okolje.

(**) Neobvezno polje; lahko se navedejo obrazložitve v zvezi z datumi razvrstitve ali razglasitve območij, ki so sestavljena iz prvotno ločenih POV in/ali OPS.

2. LOKACIJA OBMOČJA

2.1 Lokacija središča območja (v decimalnih stopinjah):

Zemljepisna dolžina

Zemljepisna širina

2.2 Površina [ha]

2.3 Morsko območje [%]:

2.4 Dolžina območja [km]:

2.5 Oznaka in ime upravne regije

Oznaka ravni 2 NUTS

Ime regije

2.6 Biogeografska(-e) regija(-e):

Alpska (... % (*))

Borealna (... %)

Sredozemska (... %)

Atlantska (... %)

Celinska (... %)

Panonska (... %)

Črnomska (... %)

Makaronezijska (... %)

Stepska (... %)

Dodatne informacije o morskih regijah (**)

Morska atlantska (... %)

Morska sredozemska (... %)

Morska črnomska (... %)

Morska črnomska (... %)

Morska baltskomorska (... %)

(*) Če se območje nahaja v več kot eni regiji, se navede odstotek njegove površine v posamezni regiji (neobvezno).

(**) Morske regije se navajajo zaradi praktičnih/tehničnih razlogov in zadevajo države članice, v katerih kopenska biogeografska regija meji na dve morski regiji.

3.2. Vrste iz člena 4 Direktive 2009/147/ES in iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS ter ocena območja glede na te vrste

Skupina	Vrste		Populacija na območju					Ocena območja					
	Oznaka	Znanstveno ime	S	NP	Tip	Velikost		Enota	Kat.	Kakovost podatkov	AIBICID	AIBIC	
						min.	maks.					Ohranjenost	Izoliranost

Skupina: A = dvoživke, B = ptice, F = ribe, I = nevretenčarji, M = sesalci, P = rastline, R = plazilci.

S: če so podatki o vrstah občutljivi in se zato ne smejo dati na voljo javnosti, navedite „da“.

NP: označite z „x“, če vrsta na območju ni več prisotna (neobvezno).

Tip: p = stalna prisotnost, t = razmnoževanje, c = koncentracija, w = prezimovanje (za rastline in neselivene vrste navedite „stalna prisotnost“).

Enota: i = posamezni osebk, p = pari ali druge enote v skladu s standardiziranim seznanom enot in oznak populacije na podlagi poročanja iz členov 12 in 17 (glej referenčni portal).

Kategorije številčnosti (kat.): C = pogosta, R = redka, V = zelo redka, P = prisotna – ta stolpec se izpolni, če so podatki pomanjkljivi (DD), ali pa se izpolni poleg informacij o velikosti populacije.

Kakovost podatkov: G = „dobro“ (npr. na podlagi raziskav); M = „srednje“ (npr. na podlagi delnih podatkov z nekaj ekstrapolacijam); P = „slabo“ (npr. groba ocena); DD = pomanjkljivi podatki (to kategorijo uporabite le, če velikosti populacije ni mogoče niti grobo oceniti, pri čemer lahko polja za velikost populacije ostanejo prazna, izpolniti pa je treba polje „Kategorije številčnosti“).

4. OPIS OBMOČJA

4.1 Splošni značaj območja:

Oznaka	Habitatni razred	Površina [%]
Celotna površina habitata		100 %

Druge značilnosti območja:

4.2 Kakovost in pomen

4.3 Nevarnosti, obremenitve in dejavnosti z učinkom na območje

Najpomembnejši učinki in dejavnosti z velikim vplivom na območje

Negativni učinki				Pozitivni učinki			
Stopnja	Nevarnosti in obremenitve [oznaka]	Onesnaževanje (neobvezno) [oznaka]	Notranji/ zunanji (i o b)	Stopnja	Dejavnosti, upravljanje [oznaka]	Onesnaževanje (neobvezno) [oznaka]	Notranji/ zunanji (i o b)
H				H			
H				H			
H				H			
H				H			
H				H			

5. VARSTVENI STATUS OBMOČJA (NEOBVEZNO)

5.1 Tipi razglasitve na nacionalni in regionalni ravni:

Oznaka	Površina [%]	Oznaka	Površina [%]	Oznaka	Površina [%]

5.2 Povezava opisanega območja z drugimi območji:

razglašeni na nacionalni ali regionalni ravni:

Oznaka tipa	Ime območja	Tip	Površina [%]

razglašeni na mednarodni ravni:

Tip	Ime območja	Tip	Površina [%]
Območje iz Ramsarske konvencije	1		
	2		
	3		
	4		
Biogenetski rezervat	1		
	2		
	3		
Območje Evropske diplome	—		
Biosferni rezervat	—		
Območje iz Barcelonske konvencije	—		
Območje iz Bukareške konvencije	—		
Območje svetovne dediščine	—		
Območje HELCOM	—		
Območje OSPAR	—		
Zaščiteno morsko območje	—		
Drugo	—		

5.3 Razglasitev območja

--

6. UPRAVLJANJE OBMOČJA

6.1 Organ(-i), pristojen(-ni) za upravljanje območja:

Organizacija: _____
Naslov: _____
E-naslov: _____

6.2 Načrt(-i) za upravljanje:

Ali je na voljo dejanski načrt za upravljanje:

☐ Da	Ime: _____
	Povezava: _____
	Ime: _____
	Povezava: _____

 Ne, vendar je v pripravi. Ne

6.3 Ohranitveni ukrepi (neobvezno)

--

7. KARTA OBMOČJA

Identifikacijska številka INSPIRE:

Karta je predložena v formatu PDF v elektronski obliki (neobvezno)

 da   ne

Sklic(-i) na izvirno karto, uporabljeno za digitalizacijo elektronskih mej (neobvezno)

--

STANDARDNI OBRAZEC

POJASNILA

KAZALO

UVOD

1. OPREDELITEV OBMOČJA	53
1.1 Tip območja	53
1.2 Oznaka območja	54
1.3 Ime območja	54
1.4 Datum prve izpolnitve obrazca	54
1.5 Datum dopolnitve	54
1.6 Izpolnil	54
1.7 Datumi opredelitve in razglasitve/razvrstitve območja	55
2. LOKACIJA OBMOČJA	55
2.1 Lokacija središča območja	55
2.2 Površina območja	55
2.3 Odstotni delež morskega območja znotraj posameznega območja	55
2.4 Dolžina območja (neobvezno)	56
2.5 Oznaka in ime upravne regije	56
2.6 Biogeografska(-e) regija(-e)	56
3. EKOLOŠKE INFORMACIJE	56
3.1 Habitatni tipi na območju in ocena območja glede na te habitatne tipe	56
3.2 Vrste iz člena 4 Direktive 2009/147/ES in vrste iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS ter ocena območja glede na te vrste	60
3.3 Druge pomembne rastlinske in živalske vrste (neobvezno)	64
4. OPIS OBMOČJA	65
4.1 Splošni značaj območja	65
4.2 Kakovost in pomen	65
4.3 Nevarnosti, obremenitve in dejavnosti z učinkom na območje	65
4.4 Lastništvo (neobvezno)	66
4.5 Dokumentacija (neobvezno)	66
5. VARSTVENI STATUS OBMOČJA (NEOBVEZNO)	67
5.1 Varstveni status na nacionalni in regionalni ravni	67

5.2	Povezava opisanega območja z drugimi območji (sosednja območja in območja, ki spadajo pod druge tipe razglasitve)	67
5.3	Razglasitev območja	68
6.	UPRAVLJANJE OBMOČJA	68
6.1	Organ, pristojen za upravljanje območja	68
6.2	Načrt za upravljanje	68
6.3	Ohranitveni ukrepi (neobvezno)	68
7.	KARTA OBMOČJA	68
	Dodatek	69

Seznam okrajšav:

ES	Evropske skupnosti
EGS	Evropska gospodarska skupnost
GIS	geografski informacijski sistem
INSPIRE	infrastruktura za prostorske informacije v Evropi
pOPS	predlagano območje, pomembno za Skupnost
OPS	območje, pomembno za Skupnost
POO	posebno ohranitveno območje
SO	standardni obrazec
POV	posebno območje varstva

UVOD

NATURA 2000 je ekološko omrežje za ohranjanje prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst ter naravnih habitatov, pomembnih za Skupnost, v Uniji. Zajema območja, razvrščena v skladu z direktivo o pticah, prvič sprejeto leta 1979 (Direktiva 2009/147/ES), in direktivo o habitatih, sprejeto leta 1992 (Direktiva 92/43/EGS).

Za uspeh Nature 2000 je bistvena raven informacij o habitatih in vrstah, pomembnih za Skupnost. Zato je potrebna strukturirana in primerljiva oblika podatkov in informacij.

Pravna podlaga za zagotavljanje podatkov za izvedbo te faze Nature 2000 je navedena v členu 4(1) direktive o habitatih, ki določa, da „informacije vključujejo karto območja, njegovo ime, lokacijo, obseg in podatke, zbrane pri uporabi meril iz Priloge III (faza 1) in se predložijo v obliki, ki jo določi Komisija, skladno s postopkom iz člena 21“. V skladu s členom 4(3) direktive o pticah morajo države članice Komisiji predložiti „vse ustrezne informacije, tako da lahko sprejme primerne pobude za usklajevanje, potrebno za zagotovitev, da območja, predvidena v odstavkih 1 in 2 [člena 4], tvorijo jasno celoto, ki izpolnjuje varstvene zahteve teh vrst na geografskem območju morja in kopnega, kjer se uporablja ta direktiva“.

Namen in uporaba standardnega obrazca

Glavni cilji standardnega obrazca (SO) NATURA 2000 in z njim povezane podatkovne baze so:

1. zagotoviti potrebne informacije, da se Komisiji v sodelovanju z državami članicami omogoči usklajevanje ukrepov za oblikovanje in vzdrževanje usklajenega omrežja NATURA 2000 in za vrednotenje njegove učinkovitosti pri ohranjanju habitatov iz Priloge I in habitatov vrst iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS ter habitatov vrst ptic iz Priloge I in drugih vrst ptic selivk, ki so vključene v Direktivo 2009/147/ES;
2. posodobiti sezname Unije z OPS/POO v skladu z direktivo o habitatih;
3. zagotoviti informacije, ki bodo Komisiji pri drugih postopkih odločanja pomagale zagotoviti, da se omrežje NATURA 2000 v celoti upošteva na drugih področjih njenega delovanja in sektorjih dejavnosti, zlasti pri regionalni, kmetijski in energetske politiki ter v prometu in turizmu;
4. pomagati Komisiji in ustreznim odborom pri izbiri dejavnosti, ki se financirajo v okviru LIFE + in drugih finančnih instrumentov, če je verjetno, da bodo podatki, bistveni za ohranjanje območij, olajšali postopek odločanja;
5. zagotoviti usklajeno in uporabno obliko za izmenjavo in posredovanje informacij o območjih Natura 2000 v skladu z določbami uredbe INSPIRE ter drugo zakonodajo in sporazumi Komisije o dostopu do informacij (npr. Aarhuška konvencija);
6. uporaba v raziskavah, pri načrtovanju in za druge namene v podporo politike ohranjanja;
7. zagotoviti zanesljiv vir referenc in informacij za oceno posebnih težav v primeru morebitnih kršitev prava Unije.

Ker se standardni obrazci uporabljajo za dokumentacijo omrežja NATURA 2000 na ravni Unije, so za vse te namene pomemben vir informacij. Da se dokumentacija lahko uporablja v različne namene, se torej mora ustrezno posodabljati. Zato se državam članicam zelo priporoča redno posodabljanje na podlagi najboljših razpoložljivih informacij. Vir novih informacij, ki jih je treba upoštevati pri posodobitvi standardnih obrazcev, so lahko na primer rezultati spremljanja v skladu s členom 11, načrti za upravljanje, ocene učinka itd. Vendar direktiva o habitatih izrecno ne zahteva podrobnega spremljanja posameznega območja, ki je ločeno od spremljanja v skladu s členom 11 navedene direktive.

Čprav imajo lahko nekatere spremembe standardnega obrazca, ki jih uvedejo države članice, pravne posledice (npr. spremembe seznamov Unije na podlagi sklepa Komisije), spremenjeni podatki v standardnih obrazcih sami po sebi nimajo nujno pravnih učinkov. Izginotje vrste z območja se na primer ne bo vedno obravnavalo kot posledica neustreznega upravljanja in torej ne bo samodejno povzročilo pravnega spora. Prav tako informacije v standardnem obrazcu o nevarnostih in obremenitvah z negativnimi učinki na območje ne pomenijo nujno, da država članica ne izpolnjuje svojih obveznosti, saj je treba pri vseh teh informacijah upoštevati okoliščine.

Revidiran standardni obrazec

Prvi „standardni obrazec“ (SO) je bil sprejet leta 1997 (Odločba 97/266/ES). Leta 2008 so države članice in Komisija izrazile potrebo po izboljšanju, poenostavitvi in posodobitvi podatkovnega toka na podlagi obeh direktiv, zaradi česar se je začela revizija standardnega obrazca. Postopek se je izvajal v tesnem sodelovanju z državami članicami v okviru tehnične delovne skupine (strokovna skupina za poročanje).

Namen revizije standardnega obrazca je bil izboljšati razpoložljivost in kakovost podatkov, ki so implicitno pomembni za omrežje NATURA 2000. Tako so bili odstranjeni nekateri deli starega obrazca, ki niso bili več potrebni, pri čemer se zlasti upošteva večja razpoložljivost digitalnih prostorskih podatkov v infrastrukturah za prostorske informacije. Poleg tega so bile odpravljene nekatere pomembne vrzeli (npr. informacije o odstotnem deležu morskega območja znotraj posameznega območja) in uvedene potrebne izboljšave strukturiranja ekoloških informacij.

Poleg tega sta revizijo spodbudila hiter razvoj informacijske tehnologije za upravljanje podatkov (npr. samodejna preverjanja kakovosti ali natančno sledenje spremembam med vnosi podatkov) ter večanje razpoložljivosti digitalnih geografskih informacij in orodij za analizo. Papirne karte ali obrazci tako niso več potrebni, saj je treba podatke predložiti le v elektronski obliki.

Ta dokument vsebuje informacije o različnih podatkovnih poljih standardnega obrazca in potrebnih geografskih informacijah ter pojasnjuje, kako je treba obrazec izpolniti.

Referenčni portal omrežja NATURA 2000

Vendar se bodo nekateri elementi sčasoma spremenili ali pa bodo nanje vplivale spremembe zaradi tehničnega razvoja. Ti elementi bodo na voljo na „referenčnem portalu omrežja NATURA 2000“, kjer se bodo posodabljali in jih bodo posamezniki lahko preverili. Ti elementi vključujejo referenčne dokumente (npr. označevanje vrst), gradivo za tehnično podporo (npr. podatkovni model, aplikacije) in smernice za zagotovitev usklajene uporabe standardnega obrazca v vseh državah članicah ter za določitev tehničnih in upravnih postopkov za predložitev podatkov Komisiji. Referenčni portal je pomemben del dokumentacije standardnega obrazca, zato mora kakršno koli prilagoditev ali spremembo navedenih dokumentov na portalu, s katerimi upravljata GD za okolje in Odbor za habitate (za razlikovanje glej Prilogo), predhodno odobriti Odbor za habitate⁽¹⁾. Referenčni portal je na voljo na spletni strani Komisije, GD za okolje. Referenčni dokumenti na tem portalu so navedeni v Prilogi.

Standardni obrazec Natura 2000 in z njim povezana podatkovna baza

Standardni obrazec je treba izpolniti za vsako predlagano, razglašeno ali razvrščeno območje. V nekaterih primerih lahko obstajajo povezave med dvema ali več območji Natura 2000. Slika 1 prikazuje tri pomembne možne povezave med območjema Natura 2000. Če se območji prekrivata (vendar nista enaki) ali če eno območje leži znotraj drugega, je treba izpolniti dva ločena obrazca.

Vsa polja standardnega obrazca so obvezna, razen če je izrecno navedeno drugače.

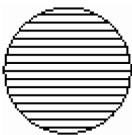
1. OPREDELITEV OBMOČJA

1.1 Tip območja

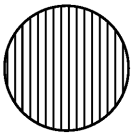
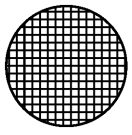
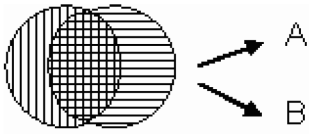
Ta enočrkovna oznaka označuje, ali območje spada med območja iz direktive o habitatih (pOPS, OPS ali POO), razvrščena posebna območja varstva (POV) ali med obe vrsti območij. Kadar se OPS in POV prekrivata, vendar nista enaki, se obravnavata ločeno.

Slika 1:

Možne povezave med območji

	A	Razglašeno POV Izpolniti je treba en obrazec za POV.
---	---	---

⁽¹⁾ Izjema so manjši popravki na spletni strani, kot so tipkarske napake in prilagoditve najnovejšim tehničnim standardom.

	B	pOPS, OPS ali POO Izpolniti je treba en obrazec za pOPS/OPS/POO.
	C	pOPS/OPS/POO je enako kot razglašeno POV Izpolniti je treba en obrazec za pOPS/OPS/POO in en obrazec za POV.
		Kadar se OPS in POV prekrivata, vendar nista enaki, se obravnavata ločeno. Za vsako območje je treba izpolniti en obrazec.

1.2 Oznaka območja

Vsako območje se prepozna po edinstveni oznaki, ki ima devet znakov in je sestavljena iz dveh delov:

1. Prva dva znaka predstavljata kodo države. Uporablja se predpis EU o uporabi dvočrkovne kode države ISO 3166 (glej referenčni portal) ⁽¹⁾.
2. Sledi preostalih sedem znakov, ki oblikujejo edinstveno alfanumerično oznako za posamezno območje, pri čemer se upošteva logičen in skladen sistem, ki ga določi pristojni nacionalni organ. Ker se oznake uporabljajo za identifikacijo območij, se ne smejo spreminjati.

1.3 Ime območja

Imena območij se zapišejo v lokalnem jeziku. Tako se izognemo težkemu prevajanju, povezovanje podatkov na državni ali lokalni ravni pa je enostavno. Pri drugačnem zapisu črk (npr. grščina in cirilica) se imena prečrkujejo v latinico. Imena območij se ne smejo zapisati z velikimi tiskanimi črkami (npr. „Gave de Pau“ in ne „GAVE DE PAU“).

1.4 Datum prve izpolnitve obrazca

Vnesite datum, za katerega želite, da se obravnava kot „datum prvega zbiranja“ podatkov, evidentiranih v standardnem obrazcu. Podatkovno polje tvori leto (štiri števke), ki mu sledi mesec v številčni obliki (dve števki).

Primer: 199305: podatki so bili prvič zbrani maja 1993.

Če se območje poveča, „datuma prve izpolnitve obrazca“ ne spreminjajte, saj se uporablja le za prvo predložitev podatkov o območju. Namesto tega v polje „datum dopolnitve“ (glej točko 1.5) vnesite datum povečanja.

1.5 Datum dopolnitve

Navedite datum zadnje spremembe informacij, sporočenih za območje, pri čemer uporabite enako obliko kot v primeru datuma iz točke 1.4. Pri registraciji novega območja ne izpolnjujte polja „dopolnitev“. Če so bile informacije večkrat dopolnjene, je v tem polju naveden datum njihove zadnje spremembe.

1.6 Izpolnil

Navedite uradne kontaktne podatke organizacije (npr. pristojnega upravnega organa), ki je zbrala evidentirane informacije. To mora biti kontaktna točka za tehnična vprašanja; lahko je „funkcija“ znotraj organizacije (npr. položaj znotraj enote).

⁽¹⁾ Izjema: namesto GB se uporablja UK, da se ohranijo obstoječe oznake območij.

1.7 Datumi navedbe in razglasitve/razvrstitve območja

Vključijo se lahko trije obvezni datumi: datum razvrstitve območja kot POV, datum, ko je območje predlagano za OPS, in datum nacionalne razglasitve območja za POO. V podpoljih se navedeta leto in mesec za te datume. Kadar se območje po razglasitvi poveča, je treba ohraniti leto prve uvrstitve na seznam in navesti zadnjo celotno površino območja.

Navedba datuma „potrditve kot OPS“ je za države članice neobvezna, datum potrditve/sprejetja zadevnega seznama Unije pa dokumentira GD za okolje.

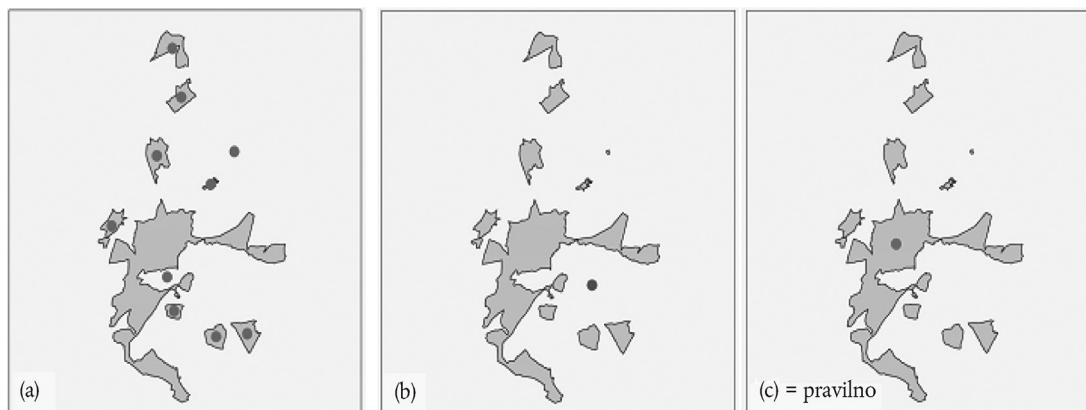
V ustreznem polju za prosto besedilo navedite nacionalni pravni vir razglasitve območja kot POO/POV. V neobveznem polju za prosto besedilo „Obrazložitev“ se lahko navede dodatna obrazložitev npr. v zvezi z datumi razvrstitve ali razglasitve območij, ki so sestavljena iz prvotno ločenih POV in/ali OPS.

2. LOKACIJA OBMOČJA

2.1 Lokacija središča območja

Geografske koordinate (zemljepisna dolžina in širina) središča območja je treba vnesti v decimalnih stopinjah. Vrednosti zemljepisne dolžine zahodno od izhodiščnega greenwiškega poldnevnika imajo negativno vrednost, vzhodno od njega pa pozitivno vrednost (to se lahko potrdi z znakom „+“ ali pa se vrednost obravnava kot pozitivna, če znaka ni).

Kadar je območje sestavljeno iz več različnih podobmočij, je treba vnesti koordinate najpomembnejšega podobmočja (iz praktičnih razlogov se predlaga podobmočje, ki je največje). Navedene koordinate se morajo nahajati znotraj območja. Previdnost je potrebna pri samodejnem določanju koordinat središča. V primeru spodaj je območje sestavljeno iz več poligonov. Na prvi sliki (a) je prikazana samodejna določitev koordinat, pri čemer je treba opozoriti, da je koordinata največjega poligona zunaj njega; na drugi sliki (b) je določena le koordinata za največje podobmočje, vendar se nahaja zunaj njega; na tretji sliki (c) je določena koordinata za največje podobmočje in se nahaja znotraj poligona. Pravilen je le zadnji primer, tj. primer (c) ⁽¹⁾.

Pretvorba iz stopinj, minut in sekund (DMS) je enostavna. Vrednost DMS se v decimalne stopinje pretvori po enačbi „D + M/60 + S/3600“, npr. zemljepisna dolžina 9° 15' 30" zahodno in zemljepisna širina 54° 36' 30" postaneta zemljepisna dolžina -9,2583 in zemljepisna širina 54,6083.

2.2 Površina območja

Navedite najbolj natančno razpoložljivo celotno površino območja v hektarjih, pri čemer lahko uporabite decimalna mesta. Če površine območja ni mogoče določiti, v polju 2.4 (dolžina območja) navedite dolžino območja, polje za površino območja pa pustite prazno.

Jame: države članice se poziva, naj navedejo projicirane površine jam, kadar je to mogoče, v nasprotnem primeru pa izpolnijo polje 2.4.

Kadar se površina območja sčasoma spremeni, se navede zadnja celotna površina.

2.3 Odstotni delež morskega območja znotraj posameznega območja

Navesti je treba odstotni delež morskega območja znotraj posameznega območja. Opredelitev obale, ki se uporablja za določitev morskih meja, mora biti skladna z mednarodno (npr. Konvencija ZN o pomorskem pravu – UNCLOS) ali nacionalno zakonodajo. Vsaka država članica predloži Komisiji opis upoštevanе meje, ki se nato da na voljo na referenčnem portalu (npr. „območje pod mejo oseke spomladi“).

Kadar natančni podatki niso na voljo, uporabite oceno. Kadar se odstotni delež morskega območja znotraj posameznega območja sčasoma spremeni, se navede zadnji odstotni delež.

⁽¹⁾ Večina programske opreme za GIS vključuje funkcijo samodejnega izračuna koordinate središča znotraj največjega podobmočja.

2.4 Dolžina območja (neobvezno)

To polje se izpolni, če je dolžina pomembna (npr. klifi). Dolžina območja se navede v kilometrih.

Če v polju 2.2 ni navedena površina območja, je treba tu navesti ocenjeno dolžino območja.

Kadar se dolžina območja sčasoma spremeni, se navede zadnja celotna dolžina.

2.5 Oznaka in ime upravne regije

Eurostat je za prikaz statističnih podatkov izdelal standarden hierarhični sistem označevanja regij Unije. Ta sistem označevanja je treba uporabljati pri vseh regionalnih aplikacijah označevanja v Komisiji (glej Uredbo (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾). Celoten opis sistema je na voljo na domači strani Eurostata.

Za vsako območje se navedejo oznake ravni 2 NUTS, pri čemer je ena oznaka obvezna. Kadar je območje razdeljeno med dve ali več regij, se v podatkovno bazo vnese toliko oznak, kot je zadevnih regij. Za navzkrižno preverjanje je potrebno tudi ime regije. Kadar območje ni vključeno v regijo NUTS, navedite oznako NUTS za „posebno regijo“ (npr. pravilna oznaka za posebno regijo v Belgiji na ravni 2 je „BEZZ“, nepravilna pa „BE0“). Oznake so na voljo na referenčnem portalu.

2.6 Biogeografska(-e) regija(-e)

Glede na karto biogeografskih regij (glej referenčni portal) navedite, v kateri(-h) zadevni(-h) biogeografski(-h) regiji(-ah) se območje nahaja, tako da označite ustrezno rubriko. Enako velja za morska območja.

Če se območje nahaja v več kot eni regiji, je treba navesti odstotek njegove površine v posamezni regiji (neobvezno).

Dodatne informacije o morskih regijah: morske regije se v standardnem obrazcu navedejo zaradi praktičnih/tehničnih razlogov in zadevajo države članice, v katerih kopenska biogeografska regija meji na dve morski regiji. Drugih razlogov za navajanje ni. Nazadnje določene meje biogeografskih regij in morskih regij ter oznake je mogoče prenesti z referenčnega portala.

3. EKOLOŠKE INFORMACIJE

Za območja, ki so na podlagi direktive o pticah razvrščena kot POV, države članice predložijo:

- vse pomembne informacije o vrstah iz člena 4 direktive o pticah, tj. vrstah iz Priloge I in redno pojavljajočih se selitvenih vrstah, ki niso vključene v Prilogo I (oddelek 3.2) (obvezno),
- informacije o habitatih iz Priloge I k direktivi o habitatih (oddelek 3.1) ter rastlinskih in živalskih vrstah iz Priloge II (oddelek 3.2) za celotno območje ali njegov del, če je na podlagi Direktive 92/43/EGS območje priznано tudi kot območje, pomembno za Skupnost, ali pa je hkrati razglašeno za pOPS/OPS/POO (neobvezno),
- zaželeno so druge bistvene informacije o pomembnih rastlinskih in živalskih vrstah (oddelek 3.3) (neobvezno),
- kadar je območje razvrščeno kot POV in v celoti ali delno ni priznано kot območje, pomembno za Skupnost, na podlagi Direktive 92/43/EGS, vendar so nekatere informacije o naravnih habitatih ali o živalskih in rastlinskih vrstah pomembne za ohranitev vrst ptic, zaradi katerih je bilo območje razvrščeno kot POV, so te informacije zaželeno (neobvezno).

Za območja, razvrščena na podlagi direktive o habitatih (pOPS/OPS/POO), države članice predložijo:

- vse pomembne informacije o habitatnih tipih iz Priloge I (oddelek 3.1) ter o živalskih in rastlinskih vrstah iz Priloge II (oddelek 3.2) (obvezno),
- vse pomembne informacije o vrstah ptic iz Priloge I in selitvenih vrstah v skladu z Direktivo 2009/147/EGS (oddelek 3.2) za celotno območje ali tisti njegov del, ki je hkrati razvrščen kot POV (neobvezno),
- zaželeno so druge bistvene informacije o pomembnih živalskih in rastlinskih vrstah (oddelek 3.3) (neobvezno).

3.1 Habitatni tipi na območju in ocena območja glede na te habitatne tipe

(i) Oznake in površina habitatnih tipov iz Priloge I na območju

Oznaka: Navedite štirimestno oznako habitatnih tipov iz Priloge I k Direktivi 92/43/EGS. Uporabljati je treba le oznake iz trenutno veljavne Priloge I k direktivi o habitatih in ne tudi oznak za podtipe iz prejšnjih različic priložnika z razlagami.

⁽¹⁾ UL L 154, 21.6.2003, str. 1.

Prednostne oblike (PF): Pozor: Če so na območju prisotne prednostne oblike habitatov 6210, 7130 in 9430 (glede na njihov značaj so ti habitatni tipi lahko prednostni ali neprednostni), to označite z „x“ v stolpcu „PF“ (glej primer spodaj). Zaradi tehničnih razlogov se „*“, ki se v Prilogi I uporablja kot del oznake, v tem dodatnem stolpcu nadomesti z „x“. (Če so na območju prisotne prednostne in neprednostne oblike, je treba podatke vnesti za vsako obliko posebej.)

Odsotnost (NP) (neobvezno): Kadar habitatni tip iz Priloge I, zaradi katerega je bilo območje prvotno razglašeno (tj. ki je bil prej prisoten), na območju ni več prisoten, se zelo priporoča, da se to v stolpcu „NP“ označi z „x“ (namesto črnanja informacij za ta habitatni tip v standardnem obrazcu).

Površina: Navesti je treba površino v hektarjih za vse habitate iz Priloge I na določenem območju (glej sliko 2). Vnesejo se lahko decimalne vrednosti.

V nekaterih primerih se lahko habitati iz Priloge I prekrivajo (npr. peščena obrežja znotraj rečnega ustja). V takem primeru navedite območje vsakega habitata (npr. navedite območje rečnega ustja in velikost peščenih obrežij), pri čemer je lahko skupna površina habitatov iz Priloge I večja od površine celotnega območja. Če to ni mogoče, površino manjšega habitata odštejte od površine večjega.

Opomba: kadar je treba navesti, da se obravnava morebitna vključitev habitata na območje, v polje „velikost“ vnesite „-1“.

Jame: Za jame (8310, 8330) lahko navedete število jam, če ocena površine ni na voljo.

Kakovost podatkov: V polju za kakovost podatkov navedite kakovost meritev. Če je mogoče, uporabite oznake: G = „dobro“ (npr. na podlagi raziskav); M = „srednje“ (npr. na podlagi delnih podatkov z nekaj ekstrapolacijami); P = „slabo“ (npr. groba ocena).

(ii) *Merila za ocenjevanje območja glede na zadevni habitatni tip iz Priloge I (skladno z oddelkom A Priloge III)*

— ZASTOPANOST: = A(a) iz Priloge III: stopnja zastopanosti habitatnega tipa na območju.

Merilo A(a) iz Priloge III se nanaša na priročnik z razlagami habitatnih tipov iz Priloge I, ker so v njem ti opisani ter so navedene značilne vrste in drugi pomembni elementi. S stopnjo zastopanosti merimo „kako značilen“ je habitatni tip. Če je potrebno, je treba pri tej oceni upoštevati tudi zastopanost zadevnega habitatnega tipa na obravnavanem območju glede na skupino habitatnih tipov ali posamezno kombinacijo različnih habitatnih tipov.

Če za primerjavo ni na voljo terenskih, tj. količinskih, podatkov ali če meritev merila ni izvedljiva, se za vrednotenje habitatnega tipa lahko uporabi „najboljša strokovna presoja“.

Uporabiti je treba naslednje stopnje vrednotenja:

A: izjemna zastopanost,

B: dobra zastopanost,

C: pomembna zastopanost.

Poleg tega je treba v četrti kategoriji navesti vse primere, v katerih je prisotnost habitatnega tipa na obravnavanem območju nepomembna:

D: nepomembna prisotnost.

Kadar so prisotne le oblike habitata iz Priloge I, ki imajo majhno ohranitveno vrednost, navedite „D“ (nepomembna prisotnost). Zelo degradirano gozdno območje, na katerem ni veliko običajnih vrst, bi se na primer rangiralo kot „D“.

Če je zastopanost zadevnega habitatnega tipa na območju rangirana kot „D: nepomembna“, navedbe za druga merila vrednotenja za ta habitatni tip na obravnavanem območju niso potrebne. V teh primerih se merila „relativna površina“, „stanje ohranjenosti“ in „skupna ocena“ ne označujejo.

— RELATIVNA POVRŠINA: = A(b) iz Priloge III: površina naravnega habitatnega tipa na območju v razmerju do celotne površine tega naravnega habitatnega tipa na ozemlju države.

Teoretično je za oceno merila A(b) treba izmeriti površino habitatnega tipa na območju ter celotno površino tega habitatnega tipa na ozemlju države. Čeprav je to izvedljivo, je izvedba teh meritev, zlasti meritev referenčne površine na ozemlju države, lahko zelo težavna.

To merilo je treba izraziti kot odstotek „o“. Če sta meritvi na voljo ali ju je mogoče pridobiti (torej se odstotek lahko izračuna) ali če rezultat temelji na oceni na podlagi najboljše presoje (kar je verjetneje), se mora „o“ vrednotiti po razrednih intervalih, tako da se uporabi naslednji progresivni model.

A: $100 \geq o > 15 \%$

B: $15 \geq o > 2 \%$

C: $2 \geq o > 0 \%$

— STOPNJA OHRANJENOSTI: = A(c) iz Priloge III: stopnja ohranjenosti strukture in funkcij zadevnega naravnega habitatnega tipa in možnosti za obnovitev.

To merilo sestavljajo tri podmerila:

- (i) stopnja ohranjenosti strukture;
- (ii) stopnja ohranjenosti funkcij;
- (iii) možnost za obnovitev.

Čeprav bi se navedena podmerila lahko vrednotila ločeno, jih je treba zaradi zahtev pri izbiri območij, predlaganih na državnih seznamih, združevati, ker kompleksno in neodvisno vplivajo na proces.

(i) Stopnja ohranjenosti strukture

To podmerilo se nanaša na priročnik z razlagami habitatov iz Priloge I, ker so v njem ti opisani ter so navedene značilne vrste in drugi pomembni elementi.

S primerjanjem strukture zadevnega habitatnega tipa na območju s podatki iz priročnika z razlagami (in drugimi ustreznimi znanstvenimi informacijami) ter celo z istim habitatnim tipom na drugih območjih bi moralo biti na podlagi „najboljše strokovne presoje“ mogoče uporabiti naslednje stopnje vrednotenja:

- I: izjemna struktura,
- II: dobro ohranjena struktura,
- III: povprečna ali delno degradirana struktura.

Če se določi podrazred „izjemna struktura“, se mora merilo A(c) v celoti rangirati kot „A: izjemna ohranjenost“, neodvisno od kategorizacije drugih dveh podmeril.

Če struktura zadevnega habitatnega tipa na obravnavanem območju ni izjemna, je treba ovrednotiti še preostali dve podmerili.

(ii) Stopnja ohranjenosti funkcij

Včasih je težko določiti in izmeriti funkcije posameznega habitatnega tipa na določenem območju in njihovo ohranjenost ter to storiti neodvisno od drugih habitatnih tipov. Zato je koristno, da se „ohranjenost funkcij“ jasneje razloži kot možnost (sposobnost in verjetnost) zadevnega habitatnega tipa na obravnavanem območju, da v prihodnosti ohrani svojo strukturo, upoštevajoč na eni strani možne neugodne vplive in na drugi strani mogoče in še smiselno prizadevanje za njegovo ohranitev.

- I: izjemne možnosti
- II: dobre možnosti
- III: povprečne ali neugodne možnosti

Če se podrazred „I: izjemne možnosti“ ali „II: dobre možnosti“ združi s podrazredom „II: dobro ohranjena struktura“ prvega podmerila, je treba merilo A(c) v celoti rangirati kot „A: izjemna ohranjenost“ ali „B: dobra ohranjenost“, neodvisno od kategorizacije tretjega podmerila, ki se več ne upošteva.

Če se podrazred „III: povprečne ali neugodne možnosti“ združi s podrazredom „III: povprečna ali deloma degradirana struktura“ prvega podmerila, je treba merilo A(c) v celoti rangirati kot „C: povprečna ali zmanjšana ohranjenost“, neodvisno od kategorizacije tretjega podmerila, ki se več ne upošteva.

(iii) Možnosti za obnovitev

To podmerilo se uporablja za vrednotenje možnega obsega obnovitve zadevnega habitatnega tipa na obravnavanem območju.

Najprej je treba ovrednotiti izvedljivost obnovitve z znanstvenega vidika: ali trenutno znanje zagotavlja odgovor na vprašanja, kot sta „kaj in kako narediti?“. Potrebno je popolno poznavanje strukture in funkcij habitatnega tipa ter konkretnih načrtov za upravljanje in predpisov, potrebnih za njegovo obnovitev, kar pomeni, da je treba ustaliti ali povečati odstotek površine, ki jo pokriva ta habitatni tip, ponovno vzpostaviti določeno strukturo in funkcije, ki so potrebne za njegovo dolgotrajno vzdrževanje, ter vzdrževati ali obnoviti ugodno stanje ohranjenosti njegovih tipičnih vrst.

Drugo vprašanje, ki ga je mogoče zastaviti, je, ali je obnovitev z vidika ohranjanja narave stroškovno izvedljiva. Ta ocena mora upoštevati stopnjo ogroženosti habitatnega tipa in njegovo redkost.

Na podlagi „najboljše strokovne presoje“ je treba uporabiti stopnje vrednotenja:

I: lahka obnovitev,

II: obnovitev je mogoča ob povprečnem prizadevanju,

III: obnovitev je težavna ali nemogoča.

Sinteza: nanaša se na celotno kategorizacijo treh podmeril.

A: izjemna ohranjenost

= izjemna struktura, neodvisno od kategorizacije drugih dveh podmeril,

= dobro ohranjena struktura in izjemne možnosti, neodvisno od kategorizacije tretjega merila.

B: dobra ohranjenost

= dobro ohranjena struktura in dobre možnosti, neodvisno od kategorizacije tretjega podmerila,

= dobro ohranjena struktura in povprečne/morda neugodne možnosti ter lahka obnovitev ali obnovitev, mogoča ob povprečnem prizadevanju,

= povprečna/delno degradirana struktura, izjemne možnosti in lahka obnovitev ali obnovitev, mogoča ob povprečnem prizadevanju,

= povprečna/delno degradirana struktura, dobre možnosti in lahka obnovitev.

C: povprečna ali zmanjšana ohranjenost

= vse druge kombinacije.

— SKUPNA OCENA = A(d) iz Priloge III: skupna ocena vrednosti območja za ohranitev zadevnega naravnega habitatnega tipa.

To merilo se nanaša na skupno oceno vrednosti območja za ohranitev zadevnega habitatnega tipa. To merilo je treba uporabiti za celovito ocenjevanje prejšnjih meril, ob upoštevanju različnega pomena, ki ga lahko imajo za obravnavani habitat. Pri vrednotenju najpomembnejših elementov se lahko upoštevajo tudi drugi vidiki, da se pripravi skupna ocena njihovega pozitivnega ali negativnega vpliva na ohranjanje habitatnega tipa. „Najpomembnejši“ elementi se lahko razlikujejo od enega habitatnega tipa do drugega; vključujejo lahko človekove dejavnosti na območju ali v sosednjih predelih, ki bodo verjetno vplivale na stanje ohranjenosti habitatnega tipa, lastništvo zemljišč, obstoječ pravni položaj območja, ekološke odnose med različnimi habitatnimi tipi in vrstami, itd.

Za ocenjevanje te skupne vrednosti se lahko uporabi „najboljša strokovna presoja“, stopnje vrednotenja za njen prikaz pa bi morale biti naslednje:

A: izjemna vrednost,

B: dobra vrednost,

C: pomembna vrednost.

Opozoriti je treba, da se standardni obrazec uporablja za oceno ohranjenosti habitata ali vrste na posameznem območju, ocena za namene člena 17 pa zadeva stanje v celotni biogeografski regiji v državi članici. Izraz „stanje ohranjenosti“ je v členu 1(e) in 1(i) direktive o habitatih opredeljen tako, da opisuje splošno stanje habitatnega tipa ali vrste v biogeografski regiji. To stanje ohranjenosti se zdaj redno ocenjuje v okviru šestletnih poročil o napredku v skladu s členom 17 direktive o habitatih. Ocena območij v skladu z merili iz Priloge III direktive o habitatih vključuje oceno „stopnje ohranjenosti“ habitatnega tipa ali vrste na posameznem območju.

Slika 2:

Primer podatkov o habitatnih tipih na območju in ocena območja glede na te habitatne tipe (3.1)

Habitatni tipi iz Priloge I						Ocena območja			
Oznaka	PF	NP	Površina [ha]	Jame	Kakovost podatkov	A B C D	A B C		
						Zastopanost	Relativna površina	Ohranjenost	Skupno
7130	x		2 212,70		G	B	B	B	B
8310			0	3	P	C	C	C	C
3150			921		G	A	C	B	C
1110			1 700		P	C	A	A	B

Slika 3:

Primer podatkov o vrstah iz člena 4 direktive o pticah ali iz Priloge II k direktivi o habitatih in ocena območja glede na te vrste (3.2)

Vrste						Populacija na območju					Ocena območja			
Skupina	Oznaka	Ime	S	NP	Tip	Velikost		Eno-ta	Kat.	Kakovost podatkov	A B C D	A B C		
						min.	maks.				C R V P	G M P DD	Populacija	Ohranjenost
B	A038	<i>Cygnus cygnus</i>			w	800	1 000	I		M	B	B	C	B
B	A038	<i>Cygnus cygnus</i>			c	1 500	1 500	I		P	A	B	A	B
P	1903	<i>Liparis loeselii</i>			p	20	30	I		G	C	A	C	A
I	1014	<i>Vertigo angustior</i>			p				R	DD	C	B	B	B

3.2 Vrste iz člena 4 Direktive 2009/147/ES in vrste iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS ter ocena območja glede na te vrste

(i) Oznaka, ime in podatki o populaciji vrste

Kjer je ustrezno, za območja navedite skupine, oznake in znanstvena imena vseh vrst ptic, na katere se nanaša člen 4(1) in (2) Direktive 2009/147/ES, ter vseh živalskih in rastlinskih vrst iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS, ki se pojavljajo na območju, ter podatke o njihovi populaciji na območju (glej spodaj).

Skupina: A = dvoživke, B = ptice, F = ribe, I = nevretenčarji, M = sesalci, P = rastline, R = plazilci.

Oznaka: Štirimestne zaporedne oznake za posamezne vrste so navedene na referenčnem portalu.

Občutljivost (S): V tem polju navedite, ali bi javen dostop do informacij za določeno vrsto, ki se na primer nezakonito lovi ali nabira, lahko škodil njeni ohranjenosti, ker bi tak javen dostop do informacij na standardnem obrazcu dejansko povečal to grožnjo. V takšnem primeru v tem polju navedite „da“. Če je vrsta označena kot občutljiva, Komisija na lastno pobudo njene prisotnosti na območju ne bo razkrila javnosti (na primer z objavo te informacije v javno dostopni podatkovni bazi ali na internetni strani). Če so informacije o prisotnosti te vrste na določenem območju javnosti že na voljo, npr. informacije na spletu, označitev vrste kot občutljive ni utemeljena.

Odsotnost (NP) (neobvezno): Kadar vrsta, zaradi katere je bilo območje prvotno razglašeno (ki je bila npr. prej prisotna na območju), na območju ni več prisotna, se zelo priporoča, da se to v stolpcu „NP“ označi z „x“ (namesto črtanja informacij za to vrsto v standardnem obrazcu). Vrste, ki od začetka veljavnosti Direktive niso bile prisotne na območju, in vrste, ki so se na območju pojavljale le v preteklosti, se ne navajajo.

Opomba: šteje se, da vrste niso več prisotne na območju, če jih npr. na območju v zelo dolgem časovnem obdobju niso opazili. Časovno obdobje se bo razlikovalo glede na vrste; če vrste, ki jo je lahko opaziti, ne opazimo v obdobju nekaj let, to verjetno pomeni njeno izginotje, če v obdobju več let ne opazimo vrste, ki jo je težje opaziti, kot je mah ali nekateri insekti, pa to ne pomeni nujno njene odsotnosti, če se habitat ni spremenil.

Tip: Uporabite naslednje kategorije:

stalna prisotnost (p): na območju so prisotne celo leto (neselitvene vrste ali rastline, stalne populacije selitvenih vrst);

razmnoževanje (r): na območju imajo mladiče (npr. vzreja, gnezdenje);

koncentracija (c): na območju počivajo ali prenočijo ali se ustavijo med selitvijo ali za goljenje zunaj območja vzreje in brez prezimovanja;

prezimovanje (w): na območju prezimujejo.

Če je nestalna populacija na območju prisotna v več kot enem letnem času, je to treba za te „tipe populacije“ ločeno označiti (glej primer na sliki 3). Ker se veliko živalskih vrst, zlasti vrst ptic, seli, je območje lahko pomembno za različna obdobja življenjskega cikla vrst.

Če ni mogoče vnesti podatkov za različne letne čase, vnesite podatke za najpomembnejšega (prezimovanje ali koncentracija).

Velikost: Vnesite znane podatke o številčnosti populacije, če so na voljo. Če je velikost populacije znana, v obeh poljih (min. in maks.) navedite enako vrednost. Kadar je velikost populacije ustrežnejše navesti v razponu, vnesite ocenjeni vrednosti za spodnjo mejo (min.) in zgornjo mejo (maks.) tega razpona. Če velikost populacije v razponu ni znana, vendar so na voljo informacije o njeni najmanjši ali največji velikosti, navedite oceno manjkajoče vrednosti razpona. Opozoriti je treba, da morajo biti najmanjše (min.) in največje (maks.) vrednosti povprečje, izračunano na podlagi več let, in ne skrajne vrednosti.

Kadar velikosti populacije ni mogoče niti grobo oceniti, vnesite tip populacije (npr. stalna prisotnost) in v polje „kakovost podatkov“ vnesite vrednost „DD“ (pomanjkljivi podatki). V tem primeru je lahko polje za velikost populacije prazno, namesto tega pa se lahko izpolni polje za kategorije številčnosti (pogosta (C), redka (R), zelo redka (V) ali prisotna (P)). Značaj populacije na območju se lahko dodatno opiše v besedilnem polju „Kakovost in pomen“ (4.2), v katerem se lahko določi vrsta populacije (npr. gosta, razpršena ali izolirana). Kategorije številčnosti se lahko uporabijo poleg velikosti populacije.

Opomba: kadar je treba navesti, da se obravnava morebitna vključitev vrste na območje, v polje „velikost“ vnesite „-1“.

Enota: V ustrezno polje vnesite vrednost za enoto populacije. Kadar je mogoče, se priporočajo enote posameznih osebkov (= i) ali parov (= p). Če to ni mogoče, uporabite čim natančnejše enote v skladu s standardiziranim seznamom enot in oznak populacije na podlagi poročanja iz členov 12 in 17 (glej referenčni portal).

Kategorija številčnosti (kat.): Glej obrazložitev pri „velikosti“ – C = pogosta, R = redka, V = zelo redka, P = prisotna – to polje je treba izpolniti, če so podatki pomanjkljivi (DD) in velikosti populacije ni mogoče oceniti, ali pa se izpolni poleg količinske ocene velikosti populacije

Kakovost podatkov: Kakovost podatkov označite z naslednjimi oznakami: G = „dobro“ (npr. na podlagi raziskav); M = „srednje“ (npr. na podlagi delnih podatkov z nekaj ekstrapolacijami); P = „slabo“ (npr. groba ocena); DD = „pomanjkljivi podatki“ (ta oznaka se priporoča, če ni mogoča niti ocena velikosti populacije).

(ii) Merila za ocenjevanje območja za posamezno vrsto iz člena 4 Direktive 2009/147/ES in vrsto iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS (v skladu z oddelkom B Priloge III)

— POPULACIJA: = B(a) iz Priloge III: velikost in gostota populacije vrste na območju v razmerju do populacij na ozemlju države.

To merilo je namenjeno vrednotenju relativne velikosti in gostote populacije na območju glede na velikost in gostoto populacije na ravni države.

Ta zadnji vidik je na splošno zelo težko ovrednotiti. Optimalna mera bi bil odstotek, ki se izračuna iz razmerja med populacijo na območju in populacijo na ozemlju države. Kot je predlagano za merilo A(b), je treba uporabiti oceno ali razredni interval v skladu z naslednjim progresivnim modelom:

A: $100\% \geq p > 15\%$,

B: $15\% \geq p > 2\%$,

C: $2\% \geq p > 0\%$.

Poleg tega je treba v četrti kategoriji navesti vse primere, v katerih je prisotnost populacije zadevne vrste na obravnavanem območju nepomembna.

D: nepomembna populacija.

Kadar je vrsta na območju redko opažena (se na območju na primer samo ustavi), se ta ne šteje za pomembno populacijo in jo je treba označiti z „D“.

Če je zastopanost zadevne populacije na območju rangirana kot „D: nepomembna“, navedbe za druga merila vrednotenja za ta habitatni tip na obravnavanem območju niso potrebne. V teh primerih se merila „ohranjenost“, „izoliranost“ in „skupna ocena“ ne označujejo.

— STOPNJA OHRANJENOSTI: = B(b) iz Priloge III: stopnja ohranjenosti elementov habitata, ki so pomembni za zadevno vrsto in možnosti za obnovev.

To merilo sestavljata dve podmerili:

(i) stopnja ohranjenosti elementov habitata, ki so pomembni za vrsto;

(ii) možnosti za obnovev.

(i) Stopnja ohranjenosti elementov habitata, ki so pomembni za vrsto

Merilo (i) zahteva skupno vrednotenje elementov habitata glede na biološke zahteve določene vrste. Za živalske in rastlinske vrste so med najprimernejšimi tisti elementi, ki se nanašajo na populacijsko dinamiko. Oceniti je treba strukturo habitata in nekatere abiotične elemente.

Za rangiranje tega merila je treba uporabiti „najboljšo strokovno presojo“:

I.: elementi v izjemnem stanju,

II.: dobro ohranjeni elementi,

III.: elementi v povprečnem stanju ali delno degradirani elementi.

Če se določi podrazred „I: elementi v izjemnem stanju“ ali „II: dobro ohranjeni elementi“, se merilo B(b) v celoti rangira kot „A: izjemna ohranjenost“ ali „B: dobra ohranjenost“, neodvisno od kategorizacije drugih podmeril.

(ii) Možnosti za obnovitev

Pri tem podmerilu, ki ga je treba upoštevati le, če so elementi v povprečnem stanju ali delno degradirani, je treba uporabiti pristop, analogen pristopu iz merila A(c)(iii), tako da se doda ovrednotenje samoohranitvene sposobnosti obravnavane populacije. Rezultat bi moral biti naslednji sistem kategorizacije:

I: lahka obnovitev;

II: obnovitev je mogoča ob povprečnem prizadevanju,

III: obnovitev je težavna ali nemogoča.

Sinteza se nanaša na klasifikacijo dveh podmeril.

A: izjemna ohranjenost

= elementi so v izjemnem stanju, neodvisno od kategorizacije možnosti za obnovitev,

B: dobra ohranjenost

= elementi so dobro ohranjeni, neodvisno od kategorizacije možnosti za obnovitev,

= elementi so v povprečnem stanju ali delno degradirani ter lahko obnovljivi,

C: povprečna ali zmanjšana ohranjenost

= vse druge kombinacije.

— IZOLIRANOST: = B(c) iz Priloge III: stopnja izoliranosti populacije vrste na območju v razmerju do naravnega območja razširjenosti vrste.

To merilo se lahko razlaga kot približna mera prispevka določene populacije h genski raznolikosti vrste na eni strani in ranljivosti te populacije na drugi. Če poenostavimo, bi se lahko reklo, da bolj ko je populacija izolirana (glede na svoje naravno območje razširjenosti), večji je njen prispevek h genski raznolikosti vrste. Zato se mora izraz „izoliranost“ upoštevati v širšem smislu, tako da se enakovredno uporablja tako za endemite, podvrste/varietete/rase kot za podpopulacije meta populacije. V tem smislu je treba uporabiti naslednje stopnje vrednotenja:

A: populacija (skoraj) izolirana,

B: populacija ni izolirana, vendar je na obrobju območja razširjenosti,

C: populacija ni izolirana znotraj razširjenega območja razširjenosti.

— SKUPNO = B(d) iz Priloge III: skupna ocena vrednosti območja za ohranitev zadevne vrste.

To merilo se nanaša na skupno oceno vrednosti območja za ohranitev zadevne vrste. Lahko se uporabi za povzemanje predhodnih meril in tudi za ocenjevanje drugih elementov območja, za katere se šteje, da so pomembni za določeno vrsto. Ti elementi se lahko razlikujejo od ene vrste do druge ter lahko vključujejo človekove dejavnosti na območju ali bližnjih predelih, ki lahko vplivajo na stanje ohranjenosti vrste, upravljanje zemljišč, zakonsko varovanje območja, ekološke odnose med različnimi habitatnimi tipi in vrstami, itd.

Za to skupno vrednotenje se lahko uporabi „najboljša strokovna presoja“ in naslednje stopnje vrednotenja:

A: izjemna vrednost,

B: dobra vrednost,

C: pomembna vrednost.

Opozoriti je treba, da se standardni obrazec uporablja za oceno ohranjenosti habitata ali vrste na posameznem območju, ocena za namene člena 17 pa zadeva stanje v celotni biogeografski regiji v državi članici. Izraz „stanje ohranjenosti“ je v členu 1(e) in (i) direktive o habitatih opredeljen tako, da opisuje splošno stanje habitatnega tipa ali vrste v biogeografski regiji. To stanje ohranjenosti se zdaj redno ocenjuje v okviru šestletnih poročil o napredku v skladu s členom 17 direktive o habitatih. Ocena območij v skladu z merili iz Priloge III direktive o habitatih vključuje oceno „stopnje ohranjenosti“ habitatnega tipa ali vrste na posameznem območju.

3.3 Druge pomembne rastlinske in živalske vrste (neobvezno)

Skladno z naslednjim postopkom se lahko naknadno vnesejo vse druge pomembne rastlinske in živalske vrste, če so pomembne za ohranitev in upravljanje območja:

- Skupina: Vnesite oznako zadevne skupine vrste (A = dvoživke, B = ptice, F = ribe, Fu = glive, I = nevretenčarji, L = lišaji, M = sesalci, P = rastline, R = plazilci);
- Ime in oznaka: Navedite znanstveno ime vrste; za vrste ptic iz Prilog IV in V je treba poleg znanstvenega imena navesti oznako, ki je določena na referenčnem portalu.
- Občutljivost (S): V tem polju navedite, ali bi javen dostop do informacij za določeno vrsto, ki se na primer nezakonito lovi ali nabira, lahko škodil njeni ohranjenosti, ker bi tak javen dostop do informacij na standardnem obrazcu dejansko povečal to grožnjo. V takšnem primeru v tem polju navedite „da“. Če je vrsta označena kot občutljiva, Komisija na lastno pobudo njene prisotnosti na območju ne bo razkrila javnosti (na primer z objavo te informacije v javno dostopni podatkovni bazi ali na internetni strani). Če so informacije o prisotnosti te vrste na določenem območju javnosti že na voljo, npr. v publikacijah ali informacijah v spletu, označitev vrste kot občutljive ni utemeljena.
- Odsotnost (NP) (neobvezno): Kadar vrsta, ki je bila prej na območju prisotna, na območju ni več prisotna, se to lahko prikaže z navedbo „x“ v polju „NP“ (namesto črtanja informacij za to vrsto v standardnem obrazcu).

Opomba: šteje se, da vrste niso več prisotne na območju, če jih npr. na območju v zelo dolgem časovnem obdobju niso opazili. Časovno obdobje se bo razlikovalo glede na vrste; če vrste, ki jo je lahko opaziti, ne opazimo v obdobju nekaj let, to verjetno pomeni njeno izginotje, če v obdobju več let ne opazimo vrste, ki jo je težje opaziti, kot je mah ali nekateri insekti, pa to ne pomeni nujno njene odsotnosti, če se habitat ni spremenil.

- Velikost: Navedite informacije o velikosti populacije. Kadar natančno število ni znano, navedite velikost populacije v razponu, če je mogoče; vnesite vrednosti za spodnjo mejo (min.) in zgornjo mejo (maks.) tega razpona. Če velikost populacije v razponu ni znana, vendar so na voljo informacije o njeni najmanjši ali največji velikosti, navedite oceno manjkajoče vrednosti razpona. V ustrezno polje vnesite vrednost za enoto populacije. Kadar je mogoče, morajo biti enote pari (= p) ali posamezni osebki (= i). Če to ni mogoče, uporabite standardiziran seznam enot in oznak populacije na podlagi poročanja iz člena 17 (glej referenčni portal). Po potrebi se lahko poleg enot, uporabljenih pri poročanju iz člena 17, vnesejo druge enote.
- Kategorija: Kadar količinski podatki ne obstajajo, navedite, ali je vrsta pogosta (C), redka (R) ali zelo redka (V). Če niso na voljo nobeni podatki o populaciji, navedite, da je prisotna (P) (glej na primer sliko 4).

Z uporabo naslednjih kategorij označite utemeljitev za uvrstitev posamezne vrste na seznam:

- IV Vrste iz Priloge IV (direktiva o habitatih)
- V Vrste iz Priloge V (direktiva o habitatih)
- A. Državni rdeči seznam
- B. Endemit
- C. Mednarodne konvencije (skupaj z Bernsko in Bonško konvencijo ter konvencijo o biološki raznovrstnosti)
- D. Drugi razlogi

Označiti je mogoče več kategorij. Dodatne podrobnosti o utemeljitvi uvrstitve posamezne vrste na seznam, zlasti v primeru kategorije D, se lahko navedejo v oddelku 4.2, ki je besedilno polje za opis kakovosti in pomena območja.

Za vrste ptic iz Prilog IV in V je treba navesti oznake (glej referenčni portal). Pri vrstah se območje ne ocenjuje.

Slika 4:

Primer podatkov o drugih vrstah (3.3)

Vrste					Populacija na območju				Utemeljitev					
Skupina	Oznaka	Ime	S	NP	Velikost		Enota	Kat.	Vrste Priloga		Druge kategorije			
					min.	maks.			IV	V	A	B	C	D
P		<i>Acer heldreichii</i>			51	100	I					x		
P		<i>Accipter nisus</i>			2	4	I							x
M		<i>Eptesicus serotinus</i>			150	200	I		x		x			
I		<i>Ectemnius massiliensis</i>						R						x
R		<i>Elaphe longissima</i>						C	x				x	
P		<i>Campanula morettiana</i>						C	x		x			

4. OPIS OBMOČJA

4.1 Splošni značaj območja

To polje bi moralo zagotoviti celotno „sliko“ območja. Povzemite splošne značilnosti območja, tako da z uporabo najboljših strokovnih presoje najprej razdelite območja v osnovne habitatne razrede, da se oceni odstotek njihove površine (ti habitatni razredi se navedejo skupaj z oznakami na referenčnem portalu). Celotna površina habitatnih razredov bi morala biti 100 % in bi morala ustrezati skupni površini območja. Pričakuje se, da zaradi različnih virov informacije v skladu s tem oddelkom ne bodo vedno skladne z informacijami v skladu z oddelkom 3.1 (habitatni tipi iz Priloge I).

„Druge značilnosti območja“: Pomembne osnovne geološke, geomorfološke in krajinske elemente je treba opisati v polju za prosto besedilo 4.1 Če je to potrebno, navedite prevladujoče tipe vegetacije. Omenite tudi druge habitate, ki niso navedeni v Prilogi I, ali ciljne vrste, ki niso navedene v Prilogi, so pa pomembne za ohranitev območja. Če je za ohranitev območja potrebna podrobna razčlenitev informacij o habitatnih razredih (npr. ali gre za dehese ali vinograde), jo je treba navesti v tem polju za prosto besedilo. V okviru tega splošnega besedila je treba navesti tudi informacije o majhnih linearnih in mozaičnih gozdnih območjih (npr. žive meje, gozdčiči, drevoredi).

4.2 Kakovost in pomen

Glede na ohranitvene cilje direktiv navedite kakovost in pomen območja.

Navesti je treba mokrišča mednarodnega pomena, na katerih redno živi več kot 20 000 vodnih ptic.

Če se vrsta na seznam iz oddelka 3.3 uvrsti na podlagi utemeljitve D, opišite podlago za njeno uvrstitev.

4.3 Nevarnosti, obremenitve in dejavnosti z učinkom na območje

Učinki se nanašajo na vse človekove dejavnosti in naravne procese, ki bi lahko pozitivno ali negativno vplivali na ohranjanje in upravljanje območja. Znano je, da je lahko učinek za en habitat ali vrsto na območju negativen, za drugo pa pozitiven. Kljub temu je namen tega polja zbiranje informacije o največjih nevarnostih, obremenitvah in dejavnostih za območje na splošno in ne poročanje o vsem. Upoštevajte tudi nevarnosti, obremenitve in dejavnosti v okolici območja, če vplivajo na njegovo celovitost. To bo med drugim odvisno od dejavnikov, kot so lokalna tipografija, velikost in narava območja ter vrsta človekovih dejavnosti. Informacije morajo odražati najnovejše razmere. Razume se, da se lahko nevarnosti, obremenitve in dejavnosti z negativnim učinkom preprečijo z ukrepi upravljanja. Zato je treba informacije o njih brati in razumeti skupaj z npr. načrti za upravljanje za območje.

Veljaven referenčni seznam nevarnosti, obremenitev in dejavnosti je na voljo na referenčnem portalu. Ob upoštevanju najpomembnejših nevarnosti, obremenitev in dejavnosti z učinkom na območje kot tako vnesite ustrezno oznako kategorij ravni 3. Če kategorije ravni 3 niso ustrezne, lahko uporabite raven 2. Seznam oznak je enak kot seznam za poročanje o učinkih in dejavnostih v skladu s členom 17 direktive o habitatih.

Relativno pomembnost nevarnosti, obremenitve ali dejavnosti je treba uvrstiti med tri kategorije:

- H: Velika pomembnost/učinek: velik neposreden ali takojšen vpliv in/ali delovanje na velik del območja
- M: Srednja pomembnost/učinek: srednji neposreden ali takojšen vpliv, predvsem posreden vpliv in/ali delovanje na srednje velik del območja/samo regionalno
- L: Majhna pomembnost/učinek: majhen neposreden ali takojšen vpliv, posreden vpliv in/ali delovanje na majhen del območja/samo lokalno

Vneseni podatki za najvišjo kategorijo so omejeni na največ 5 negativnih in 5 pozitivnih učinkov. Najmanjše obvezno število vnesenih podatkov za vsako preglednico je en učinek. Če ni učinkov, o katerih bi bilo treba poročati, vnesite „x“. Znotraj kategorij (H ali M ali L) ni podkategorij. Za učinke in dejavnosti srednje ali majhne pomembnosti so vneseni podatki omejeni na 20 vnosov. Kljub temu se priporoča osredotočenje na najpomembnejše učinke in dejavnosti za območje.

Kvalifikator onesnaževanja (neobvezno)

Ker ima lahko onesnaževanje zelo različne učinke glede na vključene snovi in zelo različne vire, na primer vnos dušika ali fosfata v vodne ekosisteme ali vnos dušika iz ozračja v kopenske oligotrofne habitate, se lahko uporabi dodatni kvalifikator za posebne vrste onesnaževal.

Uporabijo se lahko naslednji kvalifikatorji:

N: vnos dušika	T: strupene anorganske kemikalije
P: vnos fosforja/fosfata	O: strupene organske kemikalije
A: vnos kisline/zakisljevanje	X: mešana onesnaževala

Notranji/zunanji kvalifikator

Navedite, ali se nevarnost, obremenitev ali dejavnost pojavlja/deluje znotraj ali zunaj območja ali oboje.

4.4 Lastništvo (neobvezno)

Okvirno opišite lastniške razmere na območju z uporabo zadevnih lastniških razredov. Navedite tudi oceno deleža površine območja v posameznem lastniškem razredu. Uporabite lastniške razrede, ki so analogni tistim, ki se uporabljajo v svetovni podatkovni bazi za zaščitena območja.

Javno:

- nacionalno/zvezno: zemljišče pripada vsem državljanom, je v lasti nacionalne/zvezne vlade
- državno/pokrajinsko: zemljišče pripada vsem državljanom, je v lasti države/deželne vlade
- lokalno/občinsko: zemljišče pripada vsem državljanom, je v lasti lokalne/občinske uprave

Skupno lastništvo ali solastništvo: skupno lastništvo/solastništvo dveh ali več subjektov (npr. javnega in zasebnega)

Zasebno: zemljišče ni v javni lasti, npr. nevladna organizacija, posamezniki, družbe

4.5 Dokumentacija (neobvezno)

Za vsako območje se navedejo bistvene publikacije in/ali znanstveni podatki, ki so na voljo. Informacije je treba vpisati skladno z dogovorom o standardnem navajanju znanstvenih virov. Če je to koristno, je treba navesti tudi neobjavljene dokumente ali prispevke, ki se nanašajo na informacije, zapisane v obrazcu. Pri povezavah do spletnih virov upoštevajte, da se na splošno URL-ji pogosto spreminjajo, zato ne vnašajte nestabilnih URL-jev. V tem polju lahko navedete tudi druge pomembne informacije v zvezi z dokumentacijo za območje.

5. VARSTVENI STATUS OBMOČJA (NEOBVEZNO)

5.1 Varstveni status na nacionalni in regionalni ravni

Evropska agencija za okolje za vsako državo članico vodi zaporedni seznam bistvenih tipov razglasitve območij varstva narave, ki so zakonsko zavarovana, skupaj z njihovo opredelitvijo na državni/regionalni ravni, pri čemer so ti sezname na voljo na referenčnem portalu. Na treh seznamih varstvenih tipov so zajete naslednje tri kategorije:

- A. tipi razglasitve, katerih namen je varstvo živalstva, rastlinstva, habitatov in krajin (zadnje le, če je pomembno za živalstvo in rastlinstvo ter varstvo habitatov);
- B. predpisi v okviru sektorskih (zlasti gozdarskih), zakonskih in upravnih aktov, ki zagotavljajo zadostno varstvo, pomembno za ohranjanje živalstva, rastlinstva in habitatov;
- C. posamični pravni akti, ki zagotavljajo trajno varstvo živalstva, rastlinstva ali habitatov.

Varstveni tipi se razvrščajo po strogosti varstva, od najstrožjih do najmanj strogih predpisov.

Če območje nima varstvenega statusa, ga je treba označiti z državno oznako za „brez varstvenega statusa“.

Za vsako območje se vnesejo oznake ustreznih tipov razglasitve, skupaj z odstotnim deležem površine vsakega tipa razglasitve na območju. Informacije, shranjene v tem polju, so na ravni različnih tipov razglasitve. Če je na primer na evidentiranem območju vključenih nekaj naravnih rezervatov istega tipa, se navede odstotek celotne površine, ki jo pokrivajo ti rezervati.

Povezava posameznih razglašanih predelov z območjem se evidentira ločeno (glej 5.2).

5.2 Povezava opisanega območja z drugimi območji (sosednja območja in območja, ki spadajo pod druge tipe razglasitve)

Ta del obrazca za evidentiranje je namenjen navedbi sosednjih območij ali območij drugih tipov razglasitve, ki se prekrivajo ali ležijo drug ob drugem. Medsebojne povezave med različnimi tipi se ugotavljajo tudi z njihovim navzkrižnim sklicevanjem. Za možne povezave med tipi se uporabijo naslednje oznake:

- območji sovpadata (uporabite oznako =),
- opisano območje v celoti vključuje drugo območje (uporabite oznako +),
- drugo območje v celoti vključuje opisano območje (uporabite oznako -),
- dve območji se delno prekrivata (uporabite oznako *).

Poleg teh oznak je treba navesti tudi odstotek opisanega območja, ki se prekriva z drugim območjem.

- Sosednja območja se označijo z „/“.

V obrazcu so predvideni tudi možni tipi razglasitve na mednarodni ravni: območje iz Ramsarske konvencije, biogenetski rezervati, območje Evropske diplome, območje iz Barcelonske konvencije, biosferni rezervati, območje svetovne dediščine, območje OSPAR, območje HELCOM, območje iz Bukareške konvencije, zaščiteno morsko območje ali drugo.

Navedite tipe državne razglasitve z imenom območja ter vrsto povezave (glej zgoraj) in odstotkom prekritosti opisanega območja.

5.3 Razglasitev območja

V besedilnem polju opišite vse vidike razglasitve območja, ki niso v zadostni meri vključeni v oznakah, uporabljenih v poljih z oznakami o razglasitvi območja iz oddelka 5.1 ali 5.2.

6. UPRAVLJANJE OBMOČJA

6.1 Organ, pristojen za upravljanje območja

Navedite informacije o organu(-ih), pristojnemu(-ih) za upravljanje območja.

Navedite organ in/ali posameznika, pristojnega za upravljanje območja, skupaj z imenom, naslovom, številko telefona/faksa in elektronskim naslovom.

Navedete lahko vse podatke za več kot en organ.

6.2 Načrt za upravljanje

Navedite, ali je na voljo posamezen veljaven načrt za upravljanje za območje oziroma ali je takšen načrt v pripravi. Čeprav se priznava, da se v skladu z Direktivo načrti za upravljanje ne zahtevajo, so te informacije še posebej pomembne za razumevanje instrumentov, s katerimi države članice upravljajo svoje omrežje, in za iskanje posameznih informacij, če je to potrebno.

Če je na voljo veljaven načrt za upravljanje, navedite njegovo ime in povezavo do ustreznih spletnih virov (npr. povezavo do spletne strani nacionalnega informacijskega sistema). Upoštevajte, da se na splošno URL-ji pogosto spreminjajo, zato ne vnašajte nestabilnih URL-jev.

6.3 Ohranitveni ukrepi (neobvezno)

Informacije o ohranitvenih ukrepih, ki so bili sprejeti ali so potrebni za območje, se lahko predložijo v besedilu za prosto besedilo.

7. KARTA OBMOČJA

Predpogoj za to revidirano različico standardnega obrazca je razpoložljivost georeferenciranih digitalnih mej območja. Pomembne informacije v npr. statistične namene bodo pridobljene iz kombinacije z drugimi digitalnimi prostorskimi podatki (podatki GIS). Zato je bistveno, da se predložijo georeferencirane digitalne meje območij.

Meje območij bodo vzete z objavljenih topografskih kart ali sklopov podatkov v merilu 1:50 000 ali natančneje. Prostorska kartografska natančnost ne sme biti manj kot 1,0 mm pri merilu 1:50 000, kar je dejansko enakovredno 50 m na tleh. Podatki GIS morajo vključevati metapodatke v skladu z zadnjo odobreno različico uredbe o metapodatkih INSPIRE.

Identifikacijska številka INSPIRE: ta identifikacijska številka je enolični zunanji identifikator objekta za zaščiteno območje, ki ga objavi pristojni organ. Ta identifikator zunanjim aplikacijam omogoča sklicevanje na prostorski objekt. Identifikacijska številka INSPIRE je obvezna od začetka veljavnosti ustrezne izvedbene uredbe INSPIRE.

Format PDF: država članica lahko poleg elektronskih mej predloži elektronsko karto v skladu s standardom ISO 19005-1: Upravljanje dokumentov – oblika elektronskih dokumentov za trajno ohranjanje. Identifikator območij (oznaka območja) in datum nastanka karte morata biti v dokument obliki pdf vključena na tak način, da je mogoče dokument elektronsko poiskati z oznako območja in datumom nastanka (neobvezno).

Sklic(-i) (neobvezno): tukaj vnesite nacionalne sklice na izvorno karto, uporabljeno za digitalizacijo elektronskih mej. Sklici so lahko npr. uradne identifikacijske številke in imena topografskih kart.

*Dodatek***Kazalo referenčnega portala Natura2000**

1. Naziv: Oznaka države ISO 3166

Upravlja: Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO)

Polje standardnega obrazca: 1.2

2. Naziv: Seznam OPS po biogeografskih regijah

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polje standardnega obrazca: 1.7

3. Naziv: Pregled opredelitve morskih meja, ki jih uporabljajo države članice

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polje standardnega obrazca: 2.3

4. Naziv: Regije NUTS, raven 2

Upravlja: Eurostat

Polje standardnega obrazca: 2.5

5. Naziv: Biogeografske regije v Evropi

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polje standardnega obrazca: 2.6

6. Naziv: Seznam oznak za habitate iz Priloge I k Direktivi 92/43/EGS

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polje standardnega obrazca: 3.1

7. Naziv: Oznake zadevnih skupin vrst, kakovost podatkov, kategorije številčnosti, kategorija utemeljitve

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polji standardnega obrazca: 3.2, 3.3

8. Naziv: Seznam oznak za vrste ptic iz Direktive 2009/147/ES

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polji standardnega obrazca: 3.2, 3.3

9. Naziv: Seznam oznak za vrste iz Direktive 92/43/EGS (Priloge II, IV in V)

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polji standardnega obrazca: 3.2, 3.3

10. Naziv: Seznam enot in oznak populacije (v skladu s členom 17)

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polji standardnega obrazca: 3.2, 3.3

11. Naziv: Habitatni razredi za splošni značaj območja

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polje standardnega obrazca: 4.1

12. Naziv: Referenčni seznam nevarnosti, obremenitev in dejavnosti (v skladu s členom 17)

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

Polje standardnega obrazca: 4.3

13. Naziv: Seznam bistvenih tipov razglasitve območij varstva narave, ki so zakonsko zavarovana

Upravlja: Evropska agencija za okolje (EEA)

Polje standardnega obrazca: 5.1

14. Naziv: Identifikacijska številka INSPIRE

Upravljajo: države članice v skladu z izvedbeno uredbo INSPIRE

Polje standardnega obrazca: 7

15. Naziv: Tehnične in upravne smernice za predložitev podatkov Natura 2000 Komisiji

Upravljata: GD za okolje in Evropska agencija za okolje (EEA) (*)

(*) Dokumente upravljata GD za okolje in Odbor za habitate